

Η ΜΕΣΑΙΟΝΙΚΗ ΙΤΑΛΙΑ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΣΦΟΡΤΣΑ, Η ΗΡΩΪΔΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Η εποχή της Αναγεννήσεως στην Ιταλία. Μία εξαιρετική γυναίκα που ζήσάν άνδρας. Η περιπετειώδης ζωή της Αικατερίνης. Η δολοφονία του συζύγου της. Ο έρκος της εκδικήσεως. Πόλεμος με τόν Καίσαρα Βοργία. Η τρομερή πολιορκία. «Επήγαμε να βρούμε γυναίκα και βρήκαμε άνδρα!...» κλπ.

Μιά από τις πιο ηρωϊκές γυναίκες που τ' όνομά της έμεινε άθάνατο για πάντα στην ιστορία των λαών είναι η Αικατερίνη Σφόρτσα. Στο 15ο αιώνα η Ιταλία, ως γνωστόν, ήταν κατακομματισμένη σε μικρά-μικρά κρατίδια, σε δουκάτα και κομητείες. Ένας δέ από τους μεγαλύτερους ήγεμόνας που κυριαρχούσαν τότε στη χώρα αυτή, ήταν και ο Γαλεάσος Μάρια Σφόρτσα, δούξ του Μιλάνου, ο πατέρας της Αικατερίνης.

Η Αικατερίνη άνετάρη στον άρχοντικό πύργο του πατέρα της. Ήταν όφραια, είχε τη σπάνια εκείνη όμορφιά, που μόνο στα κορίτσια της Ιταλίας μπορεί να συναντήσ κανείς. Ο μεγάλος ποιητής δ' Αρίστος, τόν όποιο έπροσέτανε ο πατέρας της, έγραψε για αυτήν όφραϊάτα τραγούδια. Άλλ' η Αικατερίνη δέν έπρόσχε καθόλου στην όμορφιά της. Έγυμναζότανε στα όπλα σάν άνδρας και χαρά της ήταν ν' άκούη τους σοφούς της έποχης της να συζητούνε μπροστά της για διάφορα σπουδαία και όφραλα ζητήματα.

Πριν άκομη πεθάνη ο πατέρας της, η Αικατερίνη παντρεύτηκε τόν δούκα Γκιrolάμο Ριάρδο, άνεπιτό τόν Πάπα Σίξτο του. Ο Πάπας τήν άγαπούσε εξαιρετικά, τήν έλάτρευε κυριολεκτικώς, και η νεαρά γυναίκα έξασκουσε μια μεγάλη επίδραση άπάνω του με τήν όφραία της. Οι καρδινάλιοι τήν έφραμαν. Άλλά έπειτα από δύο χρόνια, ο Πάπας άπέθανε και μεγάλες περιπέτειες έπέριμεναν πια τήν Αικατερίνη Σφόρτσα.

Η Αικατερίνη έμεινε τότε στον πύργο του Έγκελομποργ, τόν όποιο της είχε δοθήσει ο Πάπας. Τό κογκλιάριο όμως τών καρδινάλιων που συνέλθε μετά τόν θάνατο τού Πάπα άποφάσισε να τής τόν πάχη πίσω και έστειλαν έναν άπεσταλμένο, για να τής άνακοινώση τήν άπόφαση αυτή. Άλλ' η Αικατερίνη άποκρίθηκε περήφανα:

— Φαίνεται πως οι καρδινάλιοι δέν ξέρουν ότι έγω έχω μέσα στις φλέβες μου τό αίμα τού δούκου Γαλεάτσου. Πηγαίνετε λοιπόν και πείτε τους αυτό που σας είπα.

Και η θάυμασία αυτή γυναίκα εξόπλισε άμέσως τούς άνθρώπους της, έμαζευε ζωτοφρούς άφρονες μέσα στον πύργο της, άποφασισμένη ν' άνιστάθη με τά όπλα μέχρις έσχατόν στους καρδινάλιους. Άυστηρός όμως ο άνδρας της δέν είχε τήν καρδιά τή δική της. Ήθελε σε διαπραγματεύσεις με τους μεγιστάνους της Παιικης Άίλης και τούς παρόδους τόν πύργο τού Έγκελομποργ άντι όχτώ χιλιάδων σκούδων, τά όποια τού έδωσαν άποζημίωση.

Έτσι η Αικατερίνη Σφόρτσα άνάγκασθηκε να έγκαταλείψη τόν πύργο της και με τή φροσύνη της έγκαταστάθηκε στο Φόρλι. Δέν πέρασε όμως ένα έξάμηνο, και μια καινούργια και μεγαλύτερη συμφορά τήν έπεριμενε. Ένας μεγάλος έμφύλιος πόλεμος άναψε τήν έποχή εκείνη στην Ιταλία. Και ο συζύγος της, ο δούξ Γκιrolάμο Ριάρδο, έπεσε θύμα μιάς στυγερής συνωμοσίας και δολοφονήθηκε. Τήν ώρα που πέθαινε τά χείλη του έπρόφεραν τόν όνομα της γυναίκας του.

Η Αικατερίνη Σφόρτσα δέν ήτανε από τις γυναίκες εκείνες που κάθονται και στανε με τή μοίρα τους, όταν τής χτυπήη ή δυστυχία. Έβήσανε λοιπόν τά δάκρυά της, έπνεξε τόν πόνο που έσπάραζε τήν καρδιά της και όρκίστηκε να εκδικήθη τούς δολοφόνους τού άνδρός της.

Άμέσως άρχισε να περιτρέχη σάν άμαζόνια τά περιχώρα τού Φόρλι και να στρατολογή μισοφόρους. Και όταν κατάρτισε τό στρατό της, άρχισε έναν άμείλικτο πόλεμο έναντιόν τού κόμματος εκείνου τών ενόχων, τόν όποιο είχε όργανώσει ή δολοφονία τού συζύγου της. Ο πόλεμος αυτός έστάθηκε τραγικός και περιπετειώδης. Η ζωή της Αικατερίνης πολλές φορές κινδύνευσε, αλλά και η νίκης της ήταν πολλές κι' ο ήρωϊσμός της άκατάβλητος. Έχει όμως γίνει οκληρή, πολύ οκληρή, κατά τή διάρκεια του αιματηρού αυτού πολέμου. Έκαψε όποιο φρούριο τών ενόχων τής έφευγε στα χείριά της, έτυποπόλιζε τά στασιά τους, έσφαξε άλύπητα τους αιχμαλώτους και τά γυναικόπαιδα τών νικημένων. Άς τήν δικαιώσουμε όμως τήν άξιοθαύμαστη αυτή γυναίκα. Έκείνη τήν έποχή όλοι οι πόλεμοι είχαν αυτόν τόν ίδιο άγριο και άμείλικτο χαρακτήρα.

Έπάνω σ' αυτά ξανακρινόμαστε και τόν πύργο τού

Έγκελομποργ, τόν όποιο της είχαν άρπάσει οι καρδινάλιοι τού καινούργιου Πάπα. Διέταξε να άνασκολλήσουν όλους τούς αιχμαλώτους που έπιασαν εκεί μέσα και με τό ίδιο της τό χέρι έβήσανε τό έρκος στά στήθη τού ίπλότου που κατείχε τόν πύργο, τής γυναίκας του και τών δύο παιδιών του!

Άμέσως όμως κατόπιν ένας καινούργιος κίνδυνος παρουσιάσθηκε για τήν Αικατερίνη. Ο περίφημος Καίσαρ Βοργίας, τής μεγάλης και τρομερής αυτής Ιταλικής οίκογενείας τών Βόργια, ύποστηριζόμενος από Γαλλικά και Έλβετικά στρατεύματα, είχε άρχισι να αυριεύη τόν ένα μετά τό άλλο όλα τά φρούρια και τούς πύργους της Ιταλίας, και να έπεκτεινή τήν ήγει όνια του, έπωφελομένους από τούς έμφύλιους πολέμους τών μικρών και άδύνατων άριστοκρατών και φρουδαρχών. Και έτσι ο Καίσαρ Βοργίας έφρασε έμπρός στον πύργο της Αικατερίνης.

Μέσα στον πύργο της έπεκράτησε ή μεγαλύτερη ταραχή, με τήν είδηση πως τά στρατεύματα τού Βόργια έφρασαν. Πολλοί συγγενείς της πυροδοτούνη τήν έσυμβούλευαν να διαπραγματευθη με τόν Καίσαρα τήν παράδοση τού φρουρίου της. Άλλ' η Αικατερίνη δέν ήθελε ν' άκούση τίποτα.

— Αγαό! τούς είπε. Δέν καταλαβαίνετε ότι ένα κατεστραμμένο κράτος άξιζει χίλιες φορές περισσότερο από ένα κράτος χαμένο!

Έσεις κάμειτε ό,τι θέλετε τά φρούρια τά δικά σας, όσο όμως για τόν πύργο τόν δικό μου, είμαι άποφασισμένη να δείξω στο Βοργία ότι και μια γυναίκα είναι έπισης Ικανή να πολεμήση όπως ένας άνδρας!

Και όταν ο Βοργίας της έστειλε τούς άπεσταλμένους του, η Αικατερίνη τούς είπε:

— Κύριοι, ή τήν έννοει τούς θαρραλέους και έγκαταλείπει τούς δειλοούς. Είμαι κόρη τών ένδρών που ο όποιος δέν έγνώρισε ποτέ του τί θα πη φόβος. Είμαι άποφασισμένη ν' ακολουθήσω τό παράδειγμα τού ός τήν τελευταία μου πνοή!

Και ή μάχη άρχισε εόδης άμέσως τρομερή.

Η πολιορκία τού φρουρίου τού Έγκελομποργ διήρκεσε έβδομάδες όλόκληρες. Περισσότερο από μια φορά η Αικατερίνη, έπι κεφαλής τών άρπασμένων πολεμιστών της, έκαμε έξόδους και έπιθέσεις που έστοιχισαν φοβερές καταστροφές στα στρατεύματα τού Βοργία και τών Γάλλων συμμάχων του. Όσο ή φήμη της κρατείσε άμύνης της διαδιδόταν στα πέρες, όλοένα και περισσότεροι εόγενεις άποχούσανε θάρρος και άπεφάσιζαν ν' ακολουθήσουν τό παράδειγμα της. Διαπραγματεύσεις άρχισαν να γίνεται, για να ένθωθούν όλοι έναντιόν τού κατακτητού.

Ο Καίσαρ Βοργίας τά έμάθανε όλα αυτά, έβλεπε πως ή μέρες περνούν και τό φρούριο της

Αικατερίνης δέν πέφτει, έβλεπε κάθε μέρα να πληθαίνουν οι σκοτωμένοι και οι τραυματίαι του, και έλασσοθεο άπό τό κακό του. Άπεφάσισε στο τέλος να κάμη μια τελειωτική έπιθέση, να νικήη ή να χαθη, διότι ή άργοπορία αυτή άρχισε να σκοτεινή τήν αήλη που είχε άποκτήσει ός τότε για τούς θρημίβους και τς νίκης του.

Η έπιθέση ύπήρξε φονικωτάτη. Άλλά τά στρατεύματα τού Βοργία ένίκησαν στο τέλος. Ο πύργος έκυριεύθη, οι πολεμιστάι του όσοι δέν έθανατώθηκαν έγιναν αιχμαλώτοι, και ή Αικατερίνη οδηγήθηκε με τό κεφάλι ψηλά έμπρός στο νικητή. Άλλ' εκείνος δέν τήν έκακοποίησε, δέν τήν έχλεύασε. Έθαύμασε τόσο πολύ τόν ήρωϊσμό της, ώστε τής έζήτησε τή φίλια της!

Και ο άρχηγός τών γαλλικών στρατευμάτων και σύμμαχος τού Καίσαρος, Μπαγιο ντε Ντιζόν έβήσανε με σεβασμό τό χέρι της και τής είπε τά λόγια εκείνα που έμειναν πια Ιστορικά στα πολεμικά χρονικά:

— Κυρία μου, σάς συγχαίρω. Πολλές φορές έμεις οι Γάλλοι νομίζοντας ότι πολεμούσαμε με άντρες, βρεθήκαμε έμπρός σε γυναίκες. Ατή τήν φορά όμως που είχαμε να κάνουμε με γυναίκες βρεθήκαμε έμπρός σε άνδρες!...

Η Αικατερίνη Σφόρτσα άπέθανε πολλά χρόνια άργότερα.

Η Ιστορία τήν έκαταθήσει ός τή μεγαλύτερη ήρωίδα της Ιταλίας, τής έποχής της Αναγεννήσεως!

